

fale Skolen paa det bedste. Jeg skal ikke bemærke noget til, at denne Skole er anbefalet af Dansk Fiskeriforening, det kan være meget rimeligt, men min Betragtning er, at det er et alt for stort Offer, der her kræves af Statskassen for at holde en saadan Skole oppe. Det vil være rimeligere, tror jeg, hvis der er Trang til en særlig Fiskeriundervisning, at yde den ved Afdelinger ved andre Højskoler. I hvert Fald har Trangen ikke været saa stor, at det har været muligt selv med disse betydelige Ofre at holde Skolen oppe, og derfor mener jeg, det vil være rigtigst at stemme imod dette Ændringsforslag.

Det andet Ændringsforslag, jeg skal omtale, er stillet af et Mindretal, nemlig Venstres Medlemmer i Udvalget og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), og gaar ud paa, at den til en Omordning af Landbrugsundervisningen ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole opførte Bevilling paa 16,000 Kr. skal udgaa. Jeg skal ikke vidtløftigt omtale denne Sag, navnlig ikke dens Realitet, da den har været paa Omtale her ved anden Behandling. Ved anden Behandling blev det fremhævet og oplyst ud over, hvad der stod i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, at der i lang Tid har været Ønske om at faa Landbrugsundervisningen paa Landbohøjskolen omordnet, navnlig saaledes, at der kunde blive en bedre Forbindelse mellem Landbohøjskolens Undervisning og Landbrugsskolernes Undervisning. I den Anledning blev der i 1912 nedsat en Kommission. Denne har afgivet Betænkning i 1914, og medens der i al Almindelighed var Enighed i Kommissionen om Ønskeligheden af en udvidet Landbrugsundervisning derude, var Kommissionen derimod delt, da det kom til Spørgsmaalet om, hvorledes denne Landbrugsundervisning skulde indrettes. Et Flertal foreslog, at det nuværende Kursus paa $1\frac{2}{3}$ Aar skulde omdannes til et Kursus paa $2\frac{2}{3}$ Aar. Mindretallet derimod mente, at der skulde indrettes et endnu større Kursus paa $3\frac{1}{2}$ Aar, og saa skulde det nuværende Kursus bibeholdes. Det har bestaaet i over 50 Aar og for Resten været adskilligt paa-skønnet.

Den saaledes tilstedeværende Uenighed har selvfølgelig vanskeliggjort Sagen

en Del. Landbrugsministeren mente endog oprindeligt, at en Udvidelse af Undervisningen ved Oprettelse af et særligt Kursus paa $2\frac{2}{3}$ Aar kunde gennemføres uden Bevilling, men er dog gaaet til at foreslaa en Bevilling paa Finansloven. Selvfølgelig var det nødvendigt at søge en saadan Bevilling, da der skulde bruges Penge til Ansættelse af nye Lærere. Som ærede Medlemmer sandsynligvis alle har set, er der paa Finansloven opført en Bevilling paa 16,000 Kr. til Lønninger af: en Docent i Redskabslære, en Docent i Læren om Kraftmaskiner og Husbygning, en Docent i Kvæg- og Svineavl, en Hjælpe-Docent i Zoologi og en Assistent i Landbrugets Jorddyrkning og Plantekultur samt endvidere 1 à 2 Assisterter ved Undervisningen. Det er altsaa 5 à 7 Lærere, som skal ansættes for denne Bevilling. Men dermed er vi ikke færdige. Undervisningsraadet har nemlig ment, at det yderligere vil vise sig nødvendigt at ansætte 1 à 2 Assisterter ved Undervisningen og at foretage nogle Bygningsforanstaltninger, og derom hedder det i Anmærkningerne, at hvor stort Beløb der eventuelt vil udkræves til Forøgelse af Lokalerne paa Højskolen, er det ikke muligt for Øjeblikket at udtale noget om.

Saaledes som Sagen har foreligget for Finansudvalget, har Mindretallet fundet, for det første, at den var langt fra klart oplyst eller tilstrækkeligt forberedt. Dernæst har vi fundet, at en saadan Udvidelse og Omdannelse af Landbrugsundervisningen paa Landbohøjskolen ikke burde gennemføres ved en Bevilling paa Finansloven, men ved særlig Lov, for at Tingene kan faa Lejlighed til virkelig at drøfte Sagen. Finansloven omfatter mange Hundreder af Bevillinger. Alene her til tredie Behandling møder man frem med flere Hundrede Ændringsforslag. Et Spørgsmaal som det her omhandlede drukner let i den store Mængde Bevillinger. Det viste sig da ogsaa ved Finanslovsforslagets første Behandling, at ingen tog Ordet om denne Sag, som dog er af betydelig Rækkevidde for vor Landbrugsundervisning. Og ved anden Behandling blev Sagen ikke Genstand for nogen som helst Afgørelse, idet Finansudvalget ikke havde gjort Indstilling om den, men forbeholdt sig